"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କରି ଏବେ ତୁମକୁ ଫକୀରରୁ ଅମୀର ଅର୍ଥାତ୍ ଭିକାରୀରୁ ଧନବାନ ହେବାକୁ ପଡିବ, ତୁମେମାନେ ରୂପ-ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ଅଟ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଶୁଭଭାବନା ରଖି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର:- ସର୍ବଦା ଏହି ଶୁଭଭାବନା ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲି, ମୁଁ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲି ଏବେ ପୁନର୍ବାର ନେଉଛି । ଏହି ଶୁଭଭାବନା ରଖି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବେ । ନାଁ, ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ସେବା ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ ।

ଗୀତ:- ଇସ୍ ପାପ କୀ ଦୁନିଆ ସେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହି କଥା ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ ଆଉ ଯେଉଁ ସବୁ ସତ୍ସଙ୍ଗ ଆଦି ଅଛି, ସେସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ । ଭକ୍ତି କରି-କରି ଭିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଦୁନିଆର ଭିକାରୀ ଅଲଗା, ଆଉ ତୁମେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଭିକାରୀ ଅଟ । ତୁମେ ଅମୀର ଥିଲ, ଏବେ ଭିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଅମୀର ଥିଲୁ, ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଜାଣିଛ — ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଅମୀର ଥିଲୁ । ଅମୀରଚନ୍ଦରୁ ଫକୀରଚନ୍ଦ ହୋଇଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା, ଯାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢି, ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ରୂପ ବସନ୍ତ ଅଟେ ନା । ଆତ୍ମା ହିଁ ଧାରଣ କରୁଛି, ଶରୀର ତ ବିନାଶୀ ଅଟେ । ଯେଉଁ ଜିନିଷ କାମର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ତାକୁ ଜଳାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଶରୀର ମଧ୍ୟ ମୃତ ହୋଇ ଗଲେ ତାକୁ ନିଆଁରେ ଜଳାଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମାକୁ ତ ଜଳାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା । ଯେବେଠାରୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ସେବେଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ହେଉଛି ଶରୀର, ଏହା ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ତ ହେଉଛି ଅମର । ଅମରନାଥ ବାବା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅମର କରାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବେ କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ମାଲିକ ଅଟେ । ଯେବେ ଚାହିଁବ ଶରୀର ଛାଡିବେ । ସେଠାରେ ଆୟୁଷ ଅଧିକା ହୋଇଥାଏ । ସର୍ପର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏହା ତୁମର ବହୁତ ଜନ୍ମ ପରେ ଶେଷ ଜନ୍ମର ପୁରୁଣା ଶରୀର । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । କାହାର ୬୦-୭୦ ଜନ୍ମ । କେହି ପୁଣି ୫୦ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ତ୍ରେତାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆୟୁ କିଛି ନା କିଛି କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୁଷ ହେବ । ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସିବୁ । ସେଠାରେ ଶକ୍ତି ଭରି ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଗଲେ ଆୟୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା ତାଙ୍କ ପରି ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିବାନ୍ କରାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ପବିତ୍ର ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଶକ୍ତି ମିଳିବ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ପାପ-ଆତ୍ମାମାନେ ଶକ୍ତି ତ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପୂଣ୍ୟାତ୍ମା ହେବାରୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏହି ଖିଆଲ କର — ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା । ସର୍ବଦା ଶୁଭଭାବନା ରଖିବା ଦରକାର । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବେ । କେହି ତ ସତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ହେବେ ନା । ନାଁ, ନିଜେ ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ । ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବୁ । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିପରି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବୁ । ଏହା ଭାବି ଅବସ୍ଥା ଅଧୋଗତି ହୋଇଯାଉଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହୁନାହାଁନ୍ତି । ଯେତେ ସମ୍ଭବ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇ ଯାଇଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାକୁ ଏବେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ତା' ସହିତ ସେବା କଲେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ମିଳିବ । ଭାବ କେହି ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନା କଲେ ବହୁତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ତାଙ୍କୁ ମିଳିବ । ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମଶାଳା ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ କେହି ଯାତ୍ରୀ ଆସିଲେ ବିଶ୍ରାମ ନେବେ । ଆତ୍ମା ଖୁସି ହେବ ନା । ରହିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆରାମ ମିଳିଲେ ତାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଧର୍ମଶାଳା ତିଆରି କରିଲାବାଲାକୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ପୁଣି ପ୍ରାପ୍ତି କ'ଣ ହେବ ? ପରଜନ୍ମରେ ସେ ସୁଖୀ ରହିବ । ଭଲ ଘର ମିଳିବ । ଘରର ସୁଖ ମିଳିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କେବେ ରୋଗରେ ପଡିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ଭଲ ଘର ମିଳିବ । ଡାକ୍ତରଖାନା ଖୋଲିଥିଲେ ଭଲ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମିଳିବ । ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିଥିଲେ ଭଲ ପାଠ ପଢିବେ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ଡାକ୍ତରଖାନା ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଗଢୁଛ । ବାକି ସେଠାରେ ଡାକ୍ତରଖାନା, କୋର୍ଟ, ପୋଲିସ ଆଦି କିଛି ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛ । ସେଠାରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ, ସେମାନେ କ'ଣ ମନ୍ତ୍ରୀର ରାୟ ନେବେ । ରାୟ ସେତେବେଳେ ମିଳିଥାଏ ଯେବେ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ହୋଇଥାନ୍ତି, ବିକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ବିନାଶର ରାସ୍ତା ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ନିଜେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ବିଶ୍ୱକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ଆହୁରି ତଳକୁ

ଖସିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏବେ ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଭାରତର ସେବା କରି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ପୁଣି ଆମେ ରାଜ୍ୟ କରିବୁ । ଗାୟନ ରହିଛି ଫଲୋ ଫାଦର । ପିତା ପୁତ୍ରକୁ ଓ ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥାଆନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି — ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଅଥବା ଦେବତା ଆଦି ମାନୁନାହୁଁ । ଇଏ ପତିତ ଥିଲେ, ବାବା ପତିତ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷରେ ଦେଖ ଉପର ଭାଗରେ ଛିଡା ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ପତିତ ହୋଇପଡିଛନ୍ତି ପୁଣି ତଳେ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ତପସ୍ୟା କରି ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ସବୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ରହିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଭଲ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଦରକାର । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ନ ରହିଲେ ମୁରଲୀରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ମିଳିବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ନ ହେଲେ ଦଣ୍ଡ ପାଇ ପୁଣି କମ୍ ପଦ ପାଇବ । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ସ୍ମୃତି, ଯାହାକୁ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ପୂର୍ବରୁ ଋଷି-ମୁନି କହୁଥିଲେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ କିଛି ଜାଣିନଥିଲ । ଏହି ୫ ବିକାର ହିଁ ତୁମକୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ କରିଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜଳି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କିଛି ହେଲେ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରୁଛ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ପଚାରିଲେ କୁହ ଆମେ ବି.କେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେବା କରି ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏପରି କହୁନଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଏଠାରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ୧୦୮, ବାବା ବସିଛନ୍ତି । ୧୦୮ର ମାଳା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ମାଳା ତ ବଡ ହେଉଛି । ସେଥିରେ ୮ ଠାରୁ ୧୦୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଭଲ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ହେଲେ ଶାଳିଗ୍ରାମର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ସେବା କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପୂଜା ହେଉଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛ । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହି କଥା ଭୁଲିବା ଦ୍ୱାରା ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ଅମକ । କାହାକୁ ହେଲେ ଏକଥା ଜଣାନାହିଁ — ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହି ଶରୀରର ନାମ ଅମକ ଅଟେ । ଆମେ ଆତ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସୁଛୁ — ଏହି ଖିଆଲ ଟିକିଏ ବି କାହାର ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରି କରି ଶରୀରର ଅଭିମାନ ପକ୍କା ହୋଇଗଲାଣି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ଏବେ ଭୁଲ୍ କରିବା ଛାଡ । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ, ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ରହିଛ । ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା । ଗାୟନ ରହିଛି ଆତ୍ମା-ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ । ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ — ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ରହିଥାଉ । ତାହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର । ବାବା ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ମୋର ଅସଲ ନାମ ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଶିବ । କଲ୍ୟାଣକାରୀ ରୁଦ୍ର କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଶିବ କହିଥା'ନ୍ତି । କାଶୀରେ ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ରହିଛି ନା । ସେଠାକୁ ଯାଇ ସାଧୁସନ୍ଥମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଜପିଥା'ନ୍ତି — ଶିବକାଶୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଗଙ୍ଗା । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଶିବଙ୍କୁ କାଶୀ ମନ୍ଦିରରେ ବସାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱନାଥ କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତ ବିଶ୍ୱନାଥ ହେଉ ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱର ନାଥ ତୁମେ ହେଉଛ । ମୁଁ ହେଉ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍ୱର ନାଥ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହେଉଛ । ତାହା ହେଉଛି ତୁମର ଘର । ସ୍ୱର୍ଗ ତ ରାଜଧାନୀ ଅଟେ । ମୋର ଏକମାତ୍ର ଘର ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍ୱ । ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବି ନାହିଁ । ନାଁ ମୁଁ ନାଥ ହେଉଛି । ମୋତେ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି । ମୋର ଅଭିନୟ ହେଉଛି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇବା । ଶିଖ୍ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ମୂତ ପଲିତୀ କପଡ ଧୋଏ... କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ଏକ ଓଁକାର... ଅଜୋନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମ-ମରଣ ରହିତ । ମୁଁ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି — ବାବା ମୋ ସହିତ ଏକତ୍ର ବସିଛନ୍ତି ତଥାପି ଘଡିକୁ ଘଡି ସ୍ମୃତି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦାଦାଙ୍କ ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୋତେ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମୋ ସହିତ ଶିବବାବା ବସିଥିବାରୁ ଭଲ ସ୍ମୃତି ରହୁଛି । ନୁହେଁ । ଏକଦମ୍ ଏକତ୍ର ରହିଛନ୍ତି । ଜାଣୁଛି ମଧ୍ୟ ମୋ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀରର ଯେପରି ସେ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ତଥାପି ଭୁଲିଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଘର ଦେଇଛି ରହିବା ପାଇଁ । ବାକି ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ମୁଁ ବସିଛି । ଶିବବାବା ମୁରବି ହେଲେ ନା । ବିଚାର କରୁଛି, ପାଖରେ ମାଲିକ ବସିଛନ୍ତି । ଏହି ରଥ ହେଉଛି ତାଙ୍କର । ସେ ଏହାଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି । ମୋତେ ଶିବବାବା ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ରଥ । କିଛି ହେଲେ ଖାତିରୀ କରିବେ । ଏହି ଖୁସିରେ ଖାଉଛି । ଦୁଇ-ଚାରି ମିନିଟ୍ ପରେ ଭୁଲିଯାଉଛି, ତେବେ ବୁଝିପାରୁଛି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଥିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଯେତେ ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବହୁତ-ବହୁତ ଫାଇଦା ହେବ । ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ କଥାରେ ବିରକ୍ତି ହୋଇ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା-ବାବା କହି ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ପରନ୍ତୁ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ରାସ କରୁଛନ୍ତି, ଅହୋ ମାୟା ମୋତେ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ପଳାଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବରିଷ୍ଠ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଛାଡପତ୍ର

ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ବତାଯାଉଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ହାତରେ ଧରି ନେଇଯିବେ । ଏହି ସ୍ଥୁଳ ଆଖି ଦ୍ୱାରା ତ ଅନ୍ଧ ନୁହେଁ, ହଁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ । ଏହି ୮୪ ଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଘୂରିବା ଦରକାର । ତୁମର ନାମ ହେଉଛି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । ଏକ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଦ୍ୱିତୀୟ କାହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ନ ରହୁ । ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଏହି ଅବସ୍ଥା ରହିବ । ଯେପରି ସ୍ତ୍ରୀର ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ ତାହା ଶାରିରୀକ ସ୍ନେହ, ଏଠାରେ ତୁମର ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ତୁମେ ଉଠିବା-ବସିବା, ସମୟରେ ପତିମାନଙ୍କର ପତି, ପିତାମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଦୁନିଆରେ ଏପରି ବହୁତ ଘର ରହିଛି ଯେଉଁଠି ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ତଥା ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହ ରହିଥାନ୍ତି । ଘର ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗ ହୋଇଥାଏ । ୫-୬ ପିଲା ଏକତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି, ସକାଳୁ ଜଲ୍ଦି ଉଠି ପୂଜାରେ ବସିଥା'ନ୍ତି, କୌଣସି ଝଗଡା ଆଦି ଘରେ ହୋଇନଥାଏ । ଏକରସ ରହିଥା'ନ୍ତି । କେଉଁଠି ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଘରେ କେହି ରାଧା ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ତ କେହି ପୁଣି ଧର୍ମକୁ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଅଳ୍ପ କଥାରେ ରାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ପଇସା ସଫଳ କରି ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କର । ତେବେ ଭାରତର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ — ଆମେ ନିଜର ରାଜଧାନୀ ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇଯିବୁ ପୁଣି ଓହ୍ଲାଇବା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପୁଣି ଶେଷରେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଯିବୁ । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବାବା କୌଣସି ଫାଶୀ ଉପରେ ଚଢାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ପତିତ ରହିବେ ନାହିଁ । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି ଛୋଟ । ପୁଣି କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛି । ଉପରୁ ଆତ୍ମା ସବୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହା ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରି ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଘୂରାଇବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ବି ସ୍ମୃତି ନ ରହୁ । କେବେ ବି କୌଣସି କଥାରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ବାବା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ଏକରସ ଅଚଳ ହୁଅ ।

ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମଠାରୁ ହିଁ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡିକ ହୋଇଛି ତାହାର ତାଲିକାକୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ । ଯେବେକି ପ୍ରାପ୍ତି ଅଟଳ ଏବଂ ଅଚଳ ଅଟେ ତେବେ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଅଚଳ ହେବା ଉଚିତ୍ କିନ୍ତୁ ଅଚଳ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି ମନ କେତେବେଳେ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଉଛି, ସ୍ଥିତିରେ ଚଞ୍ଚଳତା ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ତାହାର କାରଣ ହେଲା ବାବା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖୁନାହିଁ । ଯଦି ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଅନୁଭବ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ବା ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ତେବେ ସବୁ ବିଘ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସର୍ବଦା ନୂଆ ଉମଙ୍ଗ, ନୂଆ ଉତ୍ସାହ ରହିବ । ସ୍ଥିତି ଏକରସ ଏବଂ ଅଚଳ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ସେବାରେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ହିଁ ଅଧିକ ନମ୍ବର ନେବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****